

Kılıbık Ali

– Mecit Aktürk · 17 Şubat 2013

Kılıbık Ali

Kaderin bu imiş, ne gelir elden
Meşhur oldu adın, düşmüyor dilden
Sorsalar namını ahbaptan elden...

"Kılıbık Ali'dir" diyorlar, kızma!
Sen hapı yutmuşsun, gitmiş karizma.

El kızı olur mu her başa kucak
Bak, böyle kaçarsın hep köşe bucak
Sakın ha ortada bırakma bıçak...

Tehlike sezersen tiz sesle bağır
Baktın ki faydasız, polisi çağır.

Gücüne giderse yediğin dayak
Dikkat et aşmasın yorganı ayak
Geçse de günlerin hep ağlayarak...

"Dünyanın halidir" de haline yan
Hemen pes etmek yok! Birazcık dayan.

Yaksa da canını süpürge sapı
Bahtına kapalı baktığın kapı
Hazmetmek tek çare yuttugun hapı...

Derman bulur sanma avukat Fikri
Ölüm fermanındır boşanma fikri.

Çıkamasan bile hergün dışarı
Nefes alman dahi büyük başarı.
Komşu çocukları pek de haşarı...

Yaymışlar etrafa olan biteni

Karşı mahalle de tanıyor seni.

Düğmelerin kopmuş; dağınık her yer
Durum sandığımdan vahimmiş meğer
El kızı gelmeden kararını ver!

Diyorsan "tek arzum, rahat ve huzur
Hiç endişe etme; mezarın hazır!

Madem ki sevmişsin, demişsin ki yâr
Çeksen de bir ömür, etme aşikar
Ölümden sonraya bir sürprizim var!

Evlenen çiftleri ayırmaz Mevlâ
Razı da olmazdı zaten Süheyla!

Mecit AKTÜRK